

dertil, ville De se, at vore ærede socialstiske Kolleger altid, naar de tale om en Partifælle, sige: Vor Partifælle, Hr. Borgerrepræsentant, Hr. Ligningskommissær, Hr. Byrådsmedlem eller lignende (*En Stemme*: De ere det jo!). Ja, men de andre ere virkelig ogsaa Riddere, naar de ere udnævnte dertil, det er akkurat det samme. De Herre glemme ingensinde at anvende disse Benævnelser paa de Mænd, de have sat paa de Poster, som efter deres Formening ere Æresposter.

At man, som den ærede Ordfører i Dag sagde, skulde kræve, at der, naar en Mand blev dekoreret, skulde fremkomme en Meddelelse om, af hvilken Grund det var sket, vilde være en ren Meningsløshed, thi saa længe Verden staar, vil der altid være to Partier, hvoraf det ene vil sige, at den givne Begrundelse er god, og det andet, at den slet intet har paa sig. At ville hævde, at Dekorationer o. l. saavel under Højreregeringer som under Venstreregeringer blive tildelte henholdsvis Højremænd eller Venstrømænd, kan maaske i det store og hele gaa an, men naar man vil hævde dette i en saa bestemt Form, at man siger, at under en Højreregering blive ikke andre end Højremænd dekorerede og under en Venstreregering ikke andre end Venstrømænd, er det absolut ikke berettiget og kan ikke bevises.

Naar det af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne blev sagt, at den franske Ministerpræsident ikke vil lade sig dekorere, maa man virkelig erindre, at ogsaa herhjemme kan enhver, der ikke vil dekoreres, bede sig fritagen. Frankrig har ikke afskaffet Ordensvæsenet, men at modtage Dekorationer er der som her en frivillig Sag, som enhver kan betragte med de Øjne, han vil. Enhver kan i saa Henseende handle, som han finder det bedst stemmende med sin Opfattelse. Naar en Mand af Statsmagten faar en Dekoration, kan jeg, for saa vidt han da selv mener at have gjort sig fortjent dertil, ikke finde, at der er noget forkasteligt i, at han modtager den. Jeg finder det overhovedet meningsløst at lovgive paa et Omraade som dette i en Stat som vor, thi vi kunne ikke gaa i Spidsen her. Efter min Mening maa dette være de store Staters Sag, og de ere endnu ikke gaaede til Afskaffelse af Ordensvæsenet.

Jeg kan være enig med det ærede Medlem i een Ting, og det er, at naar en dekoreret Mand bevislig har gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende

Handling, naar det ved Dom er konstateret, bør Dekorationen fratages ham, men det tror jeg ogsaa sker. Paa Grundlag af løse Paastande kan man imidlertid naturligvis ikke berøve en Mand hans Dekoration, der skal foreligge Bevis.

Den ærede sidste Taler kom ind paa det saa tidt fremdragne Spørgsmaal, at man først og fremmest skulde se at komme af med Hofleverandørvæsenet, man har saa paa det ene og saa paa det andet Omraade. Jeg er i saa Henseende uenig med det ærede Medlem. Enten en Mand skriver sig som Hofleverandør eller som Levevandør til Hoffet, hvilket sidste intet Menneske kan forbyde ham, har det efter min Formening samme Betydning.

Jeg har, ligesom i Fjor, absolut intet imod, at denne Sag gaar i Udvalg, men jeg har den samme Tro som i Fjor, at Udvalget kun bliver nedsat for at skaffe nogle flere Oplysninger ud over de allerede foreliggende, men at Sagen i øvrigt vil komme til at dø Straadøden og sagtens ikke kræve megen Tid af de Medlemmer, som komme ind i Udvalget.

Alfred Christensen: Jeg har før haft Lejlighed til her i Salen at yde det foreliggende Lovforslag min Tilslutning. Da mine Motiver ere de samme i Aar som de andre Aar, skal jeg ikke trætte det høje Ting med Gentagelser. Man maa forbydes over, at et Lovforslag som dette skal være saa længe om at tilbagelægge Vejen mellem Tingene, at det ikke endnu er naaet til 3die Behandling eller til Vedtagelse her i Tinget, langt mindre til Stadfæstelse, men jeg udtaler Haabet om, at det maa komme i en nær Fremtid.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) mente, at det ikke kunde gaa an, at der ved Ordensdekorationer skulde nævnes Grunden, hvorfor vedkommende fik sit Kors. Denne Fordring kan imidlertid ikke afvises som en Latterlighed eller som en daarlig Indvending. Baade i Frankrig og i Norge finder noget saadant Sted. I Norge skal der for Set. Olafsordenens Vedkommende henvises til den bestemte Begivenhed eller Fortjeneste, som har bragt vedkommende til at blive Indehaver af Dekorationen. Det vilde allerede være et Fremskridt, om der her i Danmark blev fordret det samme. Hvorvidt saa alle vilde være enige om, at den foreliggende Fortjeneste var stor nok til en Orden, fik staa hen. I mange Tilfælde af Ordensdeling kunne vi alle sige, at der ikke foreligger nogen som helst Fortjeneste,